

Voorstelling van de Maand

19 september, 20.30 uur

www.theaterdewegwijzer.nl

an Colbh Seolafbh
Theater De Wegwijzer

Margriet Bolding: cabaretière - in de huid van een psycholoog.

Reeds op de lagere school had Margriet Bolding affectie met theater. Zo schreef ze stukjes voor de 'maandsluiting' in de klas en vertolkte daar (uiteraard) de hoofdrol in, terwijl vriendjes en vriendinnetjes als 'aangevers' optraden. Na het eindexamen VWO leek de toneelschool een logische keuze. Dat liep echter anders en sublimerde zich in een studie psychologie. Toch geeft ze zaterdag 19 september een cabaretvoorstelling in Theater De Wegwijzer. Zijn psychologie en cabaret te combineren? In beide gevallen is er sprake van 'graven in de geest'.

„Je wilt wel het onderste uit de kan, hè”, reageert Margriet, als ik haar een reeks vragen voorleg. Of de antwoorden afdoende zijn, moet de lezer maar beoordelen. Om te beginnen werd ze geboren in 1977 in Amersfoort, waar ze de lagere Joost van den Vondelschool doorliep en haar eerste schreden op het podium zette tijdens de maandelijkse afsluiting van een periode. De door haar zelf geschreven en geregisseerde stukjes handelden over zaken die haar op dat moment bezighielden, zoals over echtparen die een onderbroek moesten uitzoeken in de winkel, over het hebben van te kleine pantoffels of over de stukjes in je neus. „André van Duin was in die tijd mijn grote voorbeeld en ik imiteerde graag zijn scheve mond”.

Haar mooiste herinnering speelde zich af toen ze in de vijfde klas (groep 7) zat. „Aan het eind van de schooldag was er nog wat tijd over en meester Piet stelde voor om wat toneel oefeningen te doen. Hij wees om beurten kinderen aan die samen een bepaalde scène moesten spelen voor de klas. Als laatste vroeg hij mij om in mijn eentje wat te doen. Ik moest, was de opdracht, een dame op het strand spelen, maar – dat was een extra opdracht die niemand anders had gekregen – ik mocht er niet bij praten. Moeilijk!! Het zweet brak mij uit. Toch ging ik daar staan en deed gewoon wat er in mij opkwam. Gaandeweg werd het steeds absurder, ik was alle schaamte voorbij en ging helemaal op in mijn spel. Op een gegeven moment zag ik dat, zowel de meester als een aantal kinderen in de klas, zaten te huilen van het lachen. Ze hadden gewoon de slappe lach. Ik kan haast niet omschrijven hoe ik mij toen voelde: het was één van mijn grootste geluksmomenten. Alles klopte op dat moment. Die ervaring heeft er eigenlijk voor gezorgd, dat ik ontzettend graag op het podium sta”.

Opgelucht

De basis voor een carrière in het cabaret was gelegd. Ze deed weliswaar auditie voor de toneelschool in Arnhem, maar in de laatste ronde haar met haar 18 jaar te jong. „Ik zal je eerlijk zeggen, dat ik mij opgelucht voelde toen ik afgewezen werd. Ik was op dat moment totaal niet op mijn plek in die setting: het gevoel van competitie, afgunst en het veel van jezelf moeten laten zien, vond ik niet prettig. Bovendien gaf die afwijzing mij een reden om zonder schuldgevoel naar de universiteit te gaan. Ik had de toneelschool immers geprobeerd. Het was heerlijk om psychologie te studeren in Groningen! Ik had nauwelijks college en dus alle tijd om naast mijn studie veel aan theater te doen, in een band te zingen, bijbaantjes te hebben en dergelijke. Ik denk dat ik de helft van de tijd aan mijn studie besteedde en de andere helft aan cabaret en bijbaantjes”.

Tijdens haar studie nam ze twee keer deel van het Groninger Studenten Cabaret Festival, eerst met een trio, 'Kouwe Douche', en vervolgens met een solo programma, wat haar de persoonlijkheidsprijs opleverde. Ook maakte ze onderdeel uit van het Amsterdams Kleinkunst Festival (het Wim Sonneveld Concours) met haar programma In Haar Nopjes, waarmee ze de tweede prijs in de wacht sleepte. Ook was ze actief op onder meer de Sonsbeek Theater Avenue en op de Uitmarkt. „Ondertussen ging het ook goed met mijn studie. Ik vond het interessant en kon mijn nieuwsgierigheid voeden met tientallen studieboeken. Alleen statistiek vond ik vreselijk, zoals zoveel psychologen. Nu werk ik met veel plezier aan beide kanten: als psycholoog en cabaretière. Waarom kiezen voor één beroep als je er twee leuk vindt. Ik ben blij dat ik mij op beide gebieden kan ontwikkelen. Joehei!!! Ik ben natuurlijk wel eens gaan nadenken over wat nou de overeenkomsten zijn tussen psychologie en cabaret. Uiteindelijk denk ik, dat zowel een psycholoog als een cabaretier mensen een spiegel voor kunnen houden en bepaalde invalshoeken bieden. Het gaat allebei over gedrag van mensen of trends in de samenleving. En: lachen is (ook geestelijk) gezond!”.

Deze factoren liggen ten grondslag haar eerste avondvullende programma Viva Depressiva! (Leve de depressie!), dat aan het lijden aan depressies is opgehangen. Zo houdt ze een conference over in je nopjes zijn, omdat depressieve mensen vaak de mooie dingen in het leven niet meer zien. „In het programma zoek ik naar dingen waar je blij van wordt (maar van te blij mensen wordt niemand vrolijk), door het vertellen van anekdotes, het zingen van liedjes aan de piano en het uiten van teksten om crisis en depressie eens vanuit een andere invalshoek te bekijken. Ik zal niet de psycholoog uithangen, maar als de mensen tijdens de voorstelling gecoacht willen worden, dan kan dat”, voegt ze daar met een knipoog aan toe. Ze heeft een positief mensbeeld en is ervan overtuigd, dat iedereen zich kan ontwikkelen, als je maar wilt.

Goede teksten

Volgens de informatie trekt haar mimiek de aandacht, zoals zij in het verleden de gekke bekken van André van Duin imiteerde. Haar liedjes zijn mooi en goed geformuleerd. Daarbij heeft ze een prettige stem en speelt ze niet onverdienstelijk piano. Om nog maar niet te spreken over haar goed in elkaar stekende teksten. Ze maakt echter ook enkele harde opmerkingen en speelt soms op de persoon. Maar in het algemeen wordt Viva Depressiva! beoordeeld als een fascinerende voorstelling van een talentvolle en excentrieke cabaretière.

„Mijn programma schrijf ik al wandelend in het bos en in mijn werkkamer in Amersfoort”, formuleert Margriet het wordingsproces. De teksten stuurt ze naar tekstcoach en discussieert er vervolgens met hem over. Hij geeft zijn mening en na enige momenten van nadenken, besluit ze of ze daarin mee kan gaan of niet. Verder krijgt ze hulp van haar regisseur Evert de Vries. Hij let vooral op haar spel en hoe zij overkomt. Tenslotte zijn er leuke gesprekken met haar impresario Hans Lansink, die inmiddels al meer dan twintig jaar ervaring heeft in het cabaretwereldje. „Ze zijn heel positief, maar weten op een leuke manier ook kritische feedback te geven. En dat heb je nodig als je een cabaretprogramma maakt. Het is moeilijk om de hele tijd in je eentje te zijn. Ik heb mensen nodig die me af en toe eens door elkaar schudden of een schopje onder de kont geven. Anders blijf ik in mijn eigen gedachtespinsels rondhangen”.

Tenslotte blikt Margriet even vooruit. „Mijn toekomstdroom is om te blijven groeien in alles wat ik doe. Het is vreselijk leuk om met cabaret bezig te zijn en om nu overal in Nederland te kunnen optreden. Dat zal ik nog jaaaaaren kunnen doen”. En ze voegt daar met wederom een vette knipoog aan toe: „Met als hoogtepunt: cabaret in Ahoy!”. Met als try-out natuurlijk Theater De Wegwijzer in Nieuw- en St. Joosland.

Wie onverhoopt zaterdag 19 september niet in de gelegenheid is naar Theater De Wegwijzer (20.30 uur) te komen, kan altijd nog 7 april terecht in Theater De Mythe te Goes of 9 april in De Meiboom in Krabbendijke.

Door: Frans Doeleman

Margriet Bolding